

6. Mi nepłacj, kaž bym sawi-
nował, o swjerny Wotze! srie-
chami, me pscheschonuj, so bych
šo sthował ja twoje dječjo
pschi tebi. Ach! smil, ach! smil
šo nademnu, cje proschu, Bo-
žo, swutrobu.

7. Ref słowcjo, da mi bu-
dje rada, ref, so jo rjeschnik
sabljschi: Stan, rjeschniko,
šo tebi nada, o dale nerjesch,
smjerom dži. Ach! smil, ach!
smil šo nademnu, cje proschu,
Božo, swutrobu.

8. Ja wjerju, so bym wu-
slyschann, bym wuslyschann
wot Boha, to mojej duschi je
troscht rjann, duž šo moj kyr-
lisch dokonja. Ach! smil, ach!
smil šo nademnu, cje proschu,
Božo, swutrobu.

209.

D Angst und Leid ic.

Boš: D srudoba! Spomn wutr.

D stysnoszje! D srudnoszje!
Kotrež ja stajnje czuju, wšwje-
domnju me kufaju, duschu wob-
czejuju.

2. D wulki strach je pschi rje-
chach, do kotrychj czjelo pada,
helsta klama schjeri šo, a me
pozrecj žada.

3. Ach! rosa dje, a wobda
me, ja dyrbu stysnje wołacj:
Dje je tajka łobina, wšotrejž
moł šo sthowacj?

4. D šwjecje! ty mi czjesny
šy, ja nimam mjera tudy, moje
słozje czjerja me do tej helstej
budy.

5. Boh budje mi tam šuro-
we schje słozje wutykowacj,
rjeschne loschty budža me twer-
dže wobskoržowacj.

6. D Jesužo! Moj šbojni-
ko! Ja pytam wtwojej wuczbi
wofschewenje a tež troscht wmo-
jej wulkej srudžbi.

7. Nech twoja krej schaf sa
wscho stej; na fšchizu zylje šwja-
ta, jako krašna studžen, nam
ššbožnoszi je data.

8. Da bydž ty moj, ja zu
bycž twój, nech twoje sašlu-
ženje moje rjechi poreba do ro-
wa schje renje.

9. D Jesužo, moj pastyrjo!
dyž sly duch škorži na mne, da
nech twoja sašlužba ryczi šbož-
nje sa mne. B.

210.

Bater, laß mich Gnade finden ic.
Boš: Nebydž sparna moja duscha.

Wotze! Daj mi twoju nadu,
troschtuj moju wutrobu. Ja
šym husto pschischol kpadu, te-
hodla šo rošrudju, ktebi, Bo-
žo, šhanibu jako žlonik pschi-
stupju, schelke rjechi na mni no-
schu, sa wobacjje tebe proschu.

2. Ty šy šwjatny, šwjatny,
šwjatny, ja pał polny nepraw-
dy, prošycj šym ja winowatny,
ladam twojej dobroty, staju na
nju nadžiju, dyž ja dyrbu ššu-
dženju, dy by schto, kaž neše
prawo, šlje by somnu wjecznje
stało.

3. Ale twoje słowo wuczi,
rjeschnik neje šhubeny, dyž šo